

บรรณานุกรม

กนกวรรณ อังกสิทธิ์. (2540). พฤติกรรมสุขภาพและการรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของคนพิการ.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กนกศรี ชาดเงิน. (2542). เปรียบเทียบผลของการฝึกสมาร์ทบอร์ดกับการให้คำปรึกษา
แบบพิจารณาเหตุผลและการมั่นคงต่อภาวะซึมเศร้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนอนุบาลชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชิตวิทยา^{การให้คำปรึกษา,}บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

กรรมการปักครอง. (2538). ประมาณสติปัจจัย ประจำปี 2538. กรุงเทพฯ: กองวิชาการ กรรมการปักครอง
กระทรวงมหาดไทย.

_____. (2545). ประมาณสติปัจจัย ประจำปี 2545. กรุงเทพฯ: กองวิชาการ กรรมการปักครอง
กระทรวงมหาดไทย.

_____. (2547). ประมาณสติปัจจัย ประจำปี 2547 กรุงเทพฯ: กองวิชาการ กรรมการปักครอง
กระทรวงมหาดไทย.

เกียรติวรรณ อมาตยกุล. (2525). ฉัน ฉัน ฉัน. ม.ป.ท.

_____. (2527). ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดของมาสโลว์. วารสารครุศาสตร์, 13(2), 10-18.

แก้วตา คงwaren. (2545). ผลของยุทธศาสตร์ตนเองเพื่อพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองของนิสิต
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี: ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ครุรัตน์ จันดา. (2542). ผลการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเหตุผล ารมณ์ ที่มีต่อความรู้สึกการเห็น
คุณค่าในตนเองและความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

คงกลัน ดุยเจริญ, ระวีวรรณ แสงฉาย, จรวยพร สุภาพ และสุวัฒน์ ศรีสรัตต์. (2541, พฤษภาคม –
สิงหาคม). สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับบิเดมารดา การเห็นคุณค่าในตนเองกับการปรับตัว
ของวัยรุ่นของวัยรุ่นตอนต้น, วารสารสาธารณสุขศาสตร์, 9, 22.

จริยา วัฒโนسفณ. (2544). ผลการทำกิจกรรมบำบัดต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองและ
ภาวะซึมเศร้าของเด็กที่ถูกทารุณกรรม. วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย, 9(3),

จันทร์ฉาย พิทักษ์ศิริกุล. (2523). ผลของการจัดโปรแกรมการฝึกความกล้าแสดงออกต่อความรู้สึก
เห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จันทร์เพ็ญ เพ็ญจันทร์. (2541). การพัฒนาบริการให้คำปรึกษาและการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อ
พัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองและวิธีตามแนวโน้มสิ่งแวดล้อม ของนักเรียนที่มาจากการ
ครอบครัวแตกแยกในโรงพยาบาลแม่หน้ารับรายภูรังสฤษฎิ์ วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จิตรา วสุวนันช. (2524). ครอบครัวกับการพัฒนาพฤติกรรมเด็ก ในเอกสารการสอนชุดวิชาการ
พัฒนานานวัยที่ 6 – 10 (หน้า 31-32). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

จุฑามาศ แหนจน (2544). ผลการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อคุณค่า
แห่งตนของเยาวชนคดียาเสพติดในบ้านเยาวชนบูรพา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เจียรนัย ทรงชัยสกุล. (2539). เทคนิคการให้คำปรึกษาน้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชนิดา สุวรรณศรี. (2542). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนผู้ติด
ยาเสพติด. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการให้คำปรึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชนิดา อิงคสุวรรณ. (2543). การประเมินเทียบระหว่างผลการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและ
อารมณ์กับการเสนอตัวแบบที่มีต่อการลดภาวะซึมเศร้าด้านสัมพันธภาพในครอบครัว
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชยaphr ลีประเสริฐ. (2535). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเวชศาสตร์,
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชยารณ์ ชื่นรุ่ง ใจน์. (2529). เด็กและวิกฤตการณ์ในครอบครัว. เชียงใหม่: ภาควิชามนุษยสัมพันธ์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชราพร สนิทภักดี. (2545). ผลของโปรแกรมการเห็นคุณค่าแห่งตนที่มีต่อคุณค่าแห่งตนและ
ภาวะซึมเศร้าของเยาวชนหญิงที่กระทำผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
จังหวัดนราธิวาส. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยา
การให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชีรัวตน์ นิลเนตร. (2526). สภาพจิต – สังคมในโรงเรียนกับสุขภาพจิตของนักเรียนในวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

ชูชัย สมิทธิ์ไกร. (2527). การให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม. เสียงใหม่: ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เขawanra อมรสั่งเจริญ. (2537). ผลการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง จังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

จิตนาฏ เหลืองอ่อน. (2547). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมและการฝึกสมานฉันท์แบบอ่านภาษาplain text เพื่อพัฒนาฉันทะในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา การให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ดาวณี อุทัยรัตนกิจ. (2533). จิตวิทยากับการแนะแนวระดับประถมศึกษา ในการเอกสารการสอน ชุดวิชาการแนะแนวในระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 1 – 7(หน้า 71). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ทวีสิน ทองเกา. (2541). เปรียบเทียบผลของการบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์กับการใช้เทคนิคแบบที่มีต่อปัญหาความขัดแย้งในครอบครัวเกี่ยวกับการคุณเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ทองเรียน อมรชกุล. (2520). กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. พิมพ์โลโก: ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พิมพ์โลโก.

ทัศนี ตระกูลศุภชัย. (2547). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวในชั้นเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

นางลักษณ์ เทพสวัสดิ์. (ม.ป.ป.). ครอบครัวหย่าร้างที่สร้างปัญหาให้กับสังคม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นภาพร พุ่มพุกน้ำ. (2529). ผลของการกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นม.ศ. 3 โรงเรียนพระนราภิเษก จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

นริสา จิตรสมนึก. (2540). ผลของการให้คำปรึกษาชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนของเยาวชนกระทำผิดกฎหมายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา การให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นิพนธ์ แจ้งเอี่ยม. (2519). การศึกษานักศึกษาเพื่อแสดงตัว ความเชื่อมั่นในตนของและความภาคภูมิใจ ในตนของนักเรียนชั้นม.ศ.3 ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดอุตรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ ประสาณมิตร.

นิภา พงศ์วิวัฒน์. (2520). การศึกษาปัญหาทางสังคมของเด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ ประสาณมิตร.

นิสารัตน์ มัชัยสัตถีvar. (2546). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและการณ์กับ การควบคุมตนเองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสพสารเสพติดของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ประภาส ณ พิกุล. (2537). ผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีการใช้เหตุผล อารมณ์ ต่อทัศนคติ ความเป็นที่นิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนค่วงราษฎร์สังเคราะห์ จังหวัดเชียงราย. ปริญนานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ ประสาณมิตร.

ปราณี นัยประยูร. (2544). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผลและการณ์ และ การใช้โปรแกรมการพัฒนาความคาดหวังในความสามารถของตนของต่อพฤติกรรม ความรับผิดชอบในการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปรีประภา สารีบุตร. (2543). การพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 3 (ยนราชสามัคคี) จังหวัดนราธิวาส โดยใช้โปรแกรม กิจกรรมกลุ่มตามแนววนมุขยนิยม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปีบานุช เสือสีนวล. (2545). ผลการใช้เทคนิคแบบแบนกับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล และอารมณ์เพื่อพัฒนาลักษณะการมุ่งอนาคตของนักเรียนที่มาจากครอบครัวแต่แยก โรงเรียนเทคนิคพาณิชยการสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2529). การแนะนำและการให้คำปรึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา.

กรุงเทพฯ: โครงการส่งเสริมการแต่งต่างราบทวงมหาวิทยาลัย.

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2543). ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.

พรจิตรา ชนจิตคิริพงศ์. (2543). ผลของการใช้ศิลปะบำบัดร่วมกับการให้คำปรึกษาตามแนวทฤษฎี พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมเพื่อพัฒนาความรู้คิดและอารมณ์ของเยาวชน ในสถานศึกษาและอบรมบ้านกรุณา สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนคลาย.

วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พรชาดา เก็บไกดา. (2545). รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวกับความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของ วัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพยาบาลครอบครัว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พรรณรัตน์ พลอยเดือน. (2535). เอกสารประกอบการสอนวิชาแนะแนว 301 การแนะนำเบื้องต้น (หน้า 106). กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยคริสต์วิโรฒ ปทุมธานี.

พลดุษ พุ่มไสว. (2543). การศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พิมพ์วีดี จันทร์โภศต. (2544). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเพชรัญความจริงที่มีผลต่อ ความภาคภูมิใจในตนเองและความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวห่างร้าว. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา การให้คำปรึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พิสิทธิ์ บุญมาก. (2533). การศึกษาความภาคภูมิใจในตนเองและความวิตกกังวลในการเรียนของ นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูในรูปแบบที่ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

ก้าววรรณ อุ่นลดา. (2540). ผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเหตุผลและอารมณ์เป็นกลุ่มและรายบุคคลที่มีต่อทัศนคติต่อสารแอมเฟตามีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนท่ายางวิทยา จังหวัดเพชรบูรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

รัศมี เพ็ชรเมศรี. (2547). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล และอารมณ์ที่มีต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองและการลดความเครียดของนักศึกษาแผนกวิชาภาษาไทย สถานพยาบาล โรงเรียนเทคโนโลยีชั้นพลขันธ์ นครราชสีมา ปีการศึกษา 2546. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ราตรี พันธุ์วนิดา. (2542). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ที่มีต่อการพัฒนาสุขภาพจิตของนักเรียนวัยรุ่นในชายแดนไทย-กัมพูชา. วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ลินดา วงศ์กุน. (2533). การวิเคราะห์ปัญหาครอบครัวแตกแยกในนานิยายไทย พ.ศ. 2525 – 2531. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

วงศ์จันทร์ ธนาวิชิตฤทธิ์. (2543). เมริยันเพียบระหว่างผลการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล และอารมณ์กับเทคนิคแบบแบบที่มีต่อความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงการติดเชื้อเชื้อเอชไอวี ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วรภรณ์ วรรณพิรุณ. (2545). ผลของการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ร่วมกับการฝึกผ่อนคลายถ้ามีเนื้อที่มีต่อภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วยการพยาบาลฉ่าตัวตาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วัชรากรณ์ อภิวัชรรงค์. (2529). การศึกษารายกรณีของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีแนวโน้มต่อการกระทำอัคคีภัยกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

วัชรี ทรัพย์มี. (2525). ทฤษฎีและกระบวนการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
_____. (2533). ทฤษฎีและกระบวนการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: จงเจริญ.

วันทนา ถิรพุทธิชัย. (2544). ผลของการใช้โปรแกรมศึกษาความคลาดทางอารมณ์และการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและการมีต่อความคลาดทางอารมณ์ของนักเรียนเทคนิคชั้นหัวดูดบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการแนะแนว,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิภาพร พรรดาเชษฐ์. (2530). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนที่มาจากการอบรมครัวหน่ายร้าง. ปริญนานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ พิษณุโลก.

ศิริลักษณ์ พิณพาทัย. (2545). ผลการใช้โปรแกรมการฝึกพัฒนาความคลาดทางอารมณ์เพื่อพัฒนาความคลาดทางอารมณ์และลดความก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากการอบรมครัวแตงแยก. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศุภลักษณ์ วงศ์ชัยอัคคิน. (2546). ผลของการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและการมีกับกิจกรรมกระจังค่านิยมที่มีต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองค้านการทำงานของพนักงานบริษัท เอส อาร์ ซี จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุกากลุ่มนี้ รักความสุข. (2547). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีการใช้เหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปริญนานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศุภลักษณ์ พฤทธิพงศ์สิทธิ์. (2534). สุขภาพจิตและพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากการอบรมครัวหน่ายร้าง ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนบางไทรยู่ จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชางestration ศิลปศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมเด็ยว เกตุอินทร์. (2541). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชาวเขาในโรงเรียนบ้านเวียงฟ่าง อำเภอฟ่าง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมพร สุทัศนีย์, ม.ร.ว. (2542). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัยรุ่น. เพชรบุรี: สถาบันราชภัฏราชนครินทร์.

สมพิศ ไชยกิจ. (2536). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนราธิวาส. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร.

สมกพ เรืองศรีภูล. (2545). ตำราจิตเวชเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: เรือนแก้ว.

สมาคมคหกรรมฐานศาสตร์แห่งประเทศไทย. (2524). ครอบครัวสัมพันธ์. กรุงเทพฯ:

สมาคมคหกรรมฐานศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์.

สาวิตรี ทyanศิลป์. (2541). อิทธิพลของครอบครัวต่อความภาคภูมิใจในตนเองของวัยรุ่น.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชัปราชารถและสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยพิมพ์.

สุกัญญา พิวรรณภูล. (2541). ผลการใช้โปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลต่อความสำนึกร่วมค่าตนของเยาวชนชายในสถานสงเคราะห์. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตร์บัณฑิต, สาขาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุกัญญา มหัทธนาณนันท์. (2542). ศึกษาปรีเยนเพื่อนผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผลและอารมณ์กับการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความภาคภูมิใจในตนเองของเด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็กหญิง จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุชา จันทร์เอม. (2529). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุดใจ ตั้งทรงสวัสดิ์. (2532). การใช้เพื่อนผู้ให้การช่วยเหลือในกลุ่มเพื่อการเพิ่มความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนทรี ศุกรบุณย์. (2546). ผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มตามทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม และโปรแกรมการเห็นคุณค่าในตนเองที่มีต่อความรู้สึกมีปมด้อยในตนเองของเด็กก่อนวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุพัตรา สุภาพ. (2533). ปัญหาสังคม (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุภาพร สุนพะวงศ์. (2542). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ที่มีต่อความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแท่นวิทยา จังหวัดขัยภูมิ. ปริญญาอินพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุภาเพ็ญ คงพลายฤทธิ์. (2541). ผลของการจัดกิจกรรมบำบัดต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ความคาดหวังในชีวิตและภาวะซึ่งเครื่องเด็กที่ถูกทารุณกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพจิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุระชัย วิริยะมนตรี. (2541). ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกถึงคุณค่าต่อตนเองของวัยรุ่นที่มาจากการครอบครัวห่างร้าง. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประชากรและสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุวรรณ พุทธิศรี และชัชวาล ศิลปกิจ. (2541). การพัฒนาแบบสอบถาม The five – Scale Test of Self – Esteem for Children ฉบับภาษาไทย. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย, 3(4), 358 – 367.

สุวารี มงคลศิริ. (2547). ผลของการให้คำปรึกษารายบุคคลแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมต่อการตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เสาวภา บูรณเจริญกิจ. (2546). ผลของการใช้โปรแกรมการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองและการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิทยาการแนะนำ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

อัญชลี วงศ์ทางสวัสดิ์. (2531). ผลกระทบของการหย่าร้างกับลูก. จิตวิทยาคลินิก, 19(2), 33 – 34.

อัปสรสิริ เอี่ยมประชา. (2542). การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิงเพชร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัมพร เจนประภาพงศ์. (2527). ช่วยเด็กเข้าใจเรื่องการหย่า. วารสารแนะนำ, 18(09), 61-63.

อารีย์ ขันติธรรมกุล. (2546). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่อสัมพันธภาพกับบิดาหรือมารดาของนักเรียนที่มาจากครอบครัวห่างร้างในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

อําพัน ทันสม. (2535). ผลการให้คำปรึกษาแบบเหตุผล-อารมณ์ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยคริสตินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

อุบลรัตน์ นวีวงศ์. (2543). กรณีศึกษา: ผลของการให้คำปรึกษาครอบครัวต่อสัมพันธภาพภายในครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มาจากการครอบครัวอย่างร้าย โรงเรียนนิกมวิทยา จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2540). จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว. กรุงเทพฯ: เพื่องฟ้าพรีนติ้ง.

_____. (2546). *Everest พาลูกกันหาความนับถือตนเอง* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชั้นตีการพิมพ์.

เอกราช เจียราเก้ว. (2540). ผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Barry, P. D. (1988). *Mental health and mental illness* (5th ed.). Philadelphia: J. B. Lippincott.

Bass, B. M. (1960). *Leadership psychology and organizational behavior*. New York: Bantam Books.

Battle, J. (1994). *Strategies that you can use to enhance your own self-esteem and well being*. Edmonton Alberta: EPIC Centre Inc.

Block, J. (1978). Effects of a rational emotive mental health program on poorly achieving disruptive high school student. *Journal of Counseling Psychology*, 25, 61-65.

Bradshaw, P. (1981). *The management of self-esteem*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

Branden, N. (1981). *The psychology of self-esteem* (15th ed.). New York: Bantam Books.

Coleman, J. W., & Crissy, D. R. (1980). *Social problems*. New York: Harper & Row.

Bruno, F. J. (1983). *Adjustment and personal growth: seven pathway* (2nd ed.). New York: John Wiley & Sons.

Buss, A. H. (1973). *Psychology: Man in perspective*. New York: John Wiley & son.

Coleman, J. W., & Cressy, D. R. (1980). *Social problems*. New York: Harper & Row.

- Coopersmith, S. (1971). Study in self - esteem. In R. C. Atkinson (Ed.), *Contemporary psychology* (pp. 343 – 349). San Francisco: W. H. Freeman and Company.
- _____. (1981). *SEI: Self – esteem inventory*. Palo alto, CA: Consulting Psychologists Press.
- Corey, G. (1981). *Theory and practice of group counseling*. Monterey: CA: Brooks/ Cole.
- _____. (2000). *Theory and practice of group counseling* (6th ed.). America: Thomson Learning. Brooks/ Cole.
- _____. (2001). *Theory and practice of counseling and psychotherapy* (6th ed.). America: Thomson Learning. Brooks/ Cole.
- _____. (2004). *Theory and practice of group counseling*. America: Thomson Learning. Brooks/ Cole.
- Craig, G. J. (1976). *Human development*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Drago, A. L. (1998). The effect of experiential development and cognitive multimodel group counseling on children of divorce. *Dissertation Abstracts International*, 48(4), 834-844.
- Ellis, A., & Harper, R. (1961). *A guide to rational living*. Hollywood: Wiltshire Books.
- Ellis, A., & Whiteley, J. M. (1979). *The theoretical and empirical foundations of rational emotive therapy*. Pacific Grove, CA: Brooks/ Cole.
- Felker, D. W. (1974). *Building positive self-concept*. Minnesota: Burgess.
- Gazda, G. M., & Mewdows, M. E. (1975). Group counseling and procedures reported of survey. *Counselor Education and Supervision*, 6(1), 305-310.
- Gerdano, D. A., & Everly, G. S. (1979). *Controlling stress and tension: A holistic approach*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Goebel, B. L., & Brown, B. R. (1981, November). Age differences in motivation related to Maslow's need hierarchy. *Developmental Psychology*, 17, 809-815.
- Howell, D. C. (1997). *Statistical methods for psychology* (4th ed.). Belmont, CA: Duxbury Press.
- _____. (1999). *Fundamental statistics for the behavioral sciences* (4th ed.). Pacific Grove, CA: Duxbury Press.
- Jersild, A. T. (1965). Social and individual origins of the self. In D. F. Hamacheck (Ed.), *In growth teaching and learning* (pp. 76-79). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Johnson, D. W. (1979). *Educational psychology*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

- Joyce, R. et al. (1995). Protective factors in adolescent problem behavior: Moderator effects and development change. *Development Psychology, 31*, 923-933.
- Kellman, H. C. (1969, June). The role of the group in the induction of therapeutic change international. *Journal of Group Psychotherapy, 13*, 399-432.
- Maslow, A. H. (1954). *Motivation and personality*. New York: Harper & Row.
- _____. (1970) *Motivation and personality*. New York: Harper & Row.
- McCandless, B. R. (1967). *Children behavior and development* (2nd ed.). New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Mekibbin, M. L. (1989). *Rational – emotive education for underproduction gifted children: effects on school adjustment factors*. Education, Guidance and Counseling University of Oregon.
- Milling, K. E. (1996). Effect of marital disruption on child's school aptitude and achievement. *Journal of marriage and the family, 48*, 285-293.
- Mulholland, D. J. (1990). *Resilient and vulnerable children of divorce*. *Dissertation Abstracts International, 51*(1), 439.
- Mussen, P. H., Conger, J. J., & Kagen, J. (1969). *Child development and personality* (3rd ed.). New York: Haper & Row.
- Ohlsen, M. (1988). *Group counseling* (3rd ed.). New York: Holt Rinehart & Winston.
- Palladino, C. D. (1989). *Developing self-esteem: A positive guide for personal success*. London: Konom Page.
- Pope, A. W. (1988). *Self-esteem enhancement with children and adolescents*. New York: Pergamon Press.
- Quesnell, T. M. (1996). The enhancement of self-esteem in elementary school children using a creative art therapy program. *Dissertation Abstracts International, 35*, 35.
- Sasse, C.R. (1978). *Person to person*. Peoria, IL: Benefit.
- Shertzer, B., & Stone, S. C. (1968). *Group counseling in fundamentals of counseling*. New York: Houghton Mifflin.
- Steinhauer, P. D. (1983). *Psychological problems of the child in the family*. New York: Basic Books.

- Telford, C. W., & Sawrey, J. M. (1975). *Psychology: A concise introduction to the fundaments of behavior*. Belmont, Clif: Broks Cole Pub. Co.
- Tesser, A. (1980, March). Self-esteem Maintenance in Family Dynamics. *Journal of Personality and Social Psychology*, 39, 77-91.
- Trotzer, J. P. (1977). *The counselor and the group: Integrating theory, training and practice*. Monterey, CA: Brooks/Cole.
- Wiggins, J. D., & Giles, T. A. (1984, September). The relationship between counselors and student's self-esteem as related to counseling outcomes. *The School Counselor*, 32, 18 – 22.